

Trang thơ

Tự tình tháng Giêng

THIÊN ÂN

Tháng giêng mềm như tơ lụa
Mát mẻ một vùng cỏ hoa
Tình yêu mới vừa mở cửa
Chim hót một bài dân ca

Tháng giêng ngực tròn thiếu nữ
Khát tình, suối mộng lân la
Rèm mi mềm, êm môi nhú
Lắng trong tia nắng thật thà

Tháng giêng môi em bồng ngọt
Má hồng ửng đỏ đưa duyên
Đồng hồ ai lên dây cót?
Tích tắc... rơi vào bình yên

Tháng giêng gieo mùa ong bướm
Sắc màu bùng sáng đầu xuân
Thềm yêu, điệu đà bay lượn
Trời đất giao hòa thanh tân

Tháng giêng mỏng như môi gió
Ai hôn chiếc lá giật mình?
Nàng xuân áo thay ngoài ngõ
Đường cong duyên dáng, xinh xinh

Tháng giêng non như nòn búp
Thiên nhiên đây ắp chiêm bao?
Ai còn mở mở, úp úp?
Ngày xuân đơn đả mời chào

Tình tháng Ba

DUNG NGUYỄN

Tháng Ba hoa bưởi nở trắng vườn.
Ngọt ngào tinh khiết thoảng mùi hương.
Ong ve bướm lượn ngày mấy bận.
Hồn dỗi với trăng ghét cả sương.

Đợi vắng Thầy U anh len lén.
Leo rào hái vội một cành hoa.
Rối cài lên tóc đang buông xoã.
Em đẹp trong ngần tựa cánh hoa.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi qua.
Lòng anh đau đáu nhớ quê nhà.
Nhớ người em gái ngày xưa ấy.
Nhớ tình ngày đại tuổi mười ba.

Tháng Hai ngậm ngùi

NGUYỄN THẠCH

Tự tình dạo khúc ru hời
Tháng Hai song cửa trữu trời mây giăng
Đêm nay, đêm khướt cung Hằng
Tháng Hai tuyết phủ lạc trăng ta buồn

Đâu hoa nở, vắng chim muôn
Tháng Hai Bắc cực nổi buồn vầy ta.

Tháng Hai nằm nhớ quê nhà
Xa xăm một dải quan hà đau thương
Thái Bình chiều ngóng Quê Hương
Mờ trong sương khói trùng dương đôi bờ...

Tháng Hai đâu những vẫn thơ
Tình trong băng giá ngóng chờ thu sang
Bên này không có hoa vàng
Đành đem tuyết trắng gói sang cho người

Đêm đêm hồn nấc nghẹn lời
Chìm trong dải trắng chơi vui nỗi niềm
Xa người trở giấc gọi tim
Tháng Hai buồn phận làm chim ngủ vùi.

Nhân gian nào những cuộc vui
Tháng Hai cô lẻ ngậm ngùi ru ta...

